



Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 8 af 11

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Stjórnarskrá 1919-1920-1922

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-5, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

innan 12 mána. eftir að fæð var rofið. þessu var breytt
: niðverandi hörf þ.e. 8 mána., skv. till. ne. vit h. umm.
n. d. A. 1089. og B. 1564.

Þ fr. 324 hefur átt: síðasta setm. no: „Rk. getur
kann þú eigi læst undan heyringer, sem landsdómur hefur
: dæmt, nema með samþ. Alf.“ þessu var breytt: niðverandi
hörf vit h. umm. n. d. skv. till. ne., þ.e. bött inn „sokkolan
né“. A. 1090 og B. 1564.

Þ fr. 326 voru 3 fyrsta megr. samhlj. stj. skv. 1920
þ 26 1-3. megr. - 4. megr. stj. skv. 1920 vantar: : frv.,
og 5. megr. 1920 var 4. megr. frv. vahlj: „þeir þann. eiga
allir set: : e. d., sem kosnir eru blutbundnum kosn.,
og auk þeirra 8 þann., er samein. Alf. þijs vir þlökki
þann., sem kosnir eru öblutbundnum kosn. Gleiniviga
set: : n. d.“ — Þ 26 var breytt: niðverandi hörf
vit h. umm. n. d. skv. till. ne. A. 1090. B. 1564.

Þ 27 komu fram átvarar bött. sem voru felbar í
v: 5 h. umm. n. d. frá Gv. þv. og Þi. Gv.: 3 v. ort: at þemis:
A Alf. eiga set: 48 þj. þj. þann. Alf. skiftist: tveir
dæðir, e. þd. og n. þd. Þ e. d. eiga set: 16 þann., er
þ h: n. d. — Öblutbundnum kosn. um land alt: :
einn lagi skulu kosnir 12 þann., svo og jafnmargir
vafa þann., er 36 þann. skulu kosnir: sérstöðum

Stjalar 1919

hjúrdæmum, og skal skipt þýgnir um þat met
 rétt. l. - þeir þess eiga allir set: : e. d., sem
 þessir eru hlutbundnum þessum um land alt,
 og auk þeirra 4 þess, er samerf. alp. þýgnir
 flokkar annara þess. Þessir eiga set: : n. d. - Tölu
 þess, svo og ^{tölu} þess þeirra, er set: eiga: þessir deild,
 mið breyta met lögun. A. 1193-4. 5:5 þessa bott.
 þess sig. sig. fram bott.: 1. Þýgnir 48" þessi: 44;
 2. þýgnir 32" þessi: 28; 3. þýgnir 12" þessi: 10; 4. þýgnir
 "36" þessi: 34; 5. þýgnir "þýgnir" þessi: sex. A 1197.
 þessi bott s. s. var tekið aftan B. 1564. 2n bott.

þ. B. og P. G. var feld 21:5. B. 1564. —
 5:5 3. umv. n. d. þess sig. st., Pet. G., Einar Arnar.
 fram þess bott. 5:5 26: Þýgnir 40" þessi: 44; þýgnir
 "26" þessi: 28; þýgnir 14" þessi: 16; þýgnir "34" þessi:
 36; þýgnir "6" þessi: 8.; A 1247. — Till. var feld
 met lq: 7. B. 1612-13. — 5:5 sömnu umv. var
 þess. Þess. fram þessa bott: Þýgnir 40" þessi: 42; þýgnir
 "26" þessi: 28; þýgnir "34" þessi 36. A. 1247.
 Till. var feld 15:11. B. 1623. — 5:5 2. umv. a. d.
 þess sig. þv. og Hagn. G. þess. fram nokkri bott.
 5:5 26: a. sitari mál. 1. megr. felli þess. b.
 sitanti mál. 2. megr. felli þess. c. Aftan 5:5 gr.

Stjórskv. 1919

1910, at þeir undanteknum, at á eftir „líkubænduina
kornu“: 3. mæg. vantast: „um land allt“ en þeir voru bókta-
mír við 2. mæg. n.d. skv. till. nr. A. 1090. og B. 1565.

B. 9. f. v. var fram 0. 2. mæg. n.d. þessu bókta-
mír 1. mæg.: „A eftir ortunum: „haf: verið heimilis-
fastur“ skal bota mír: í landinu síðasta björtima-
lil undan korningunni og - - A. 416. Till. tekur
aftur. B. 1565. - Sami var fram þá bókta., at
aftur af 1. mæg. skuldi fella ortin: „og sé þeir mír
vítandi, enda eðli: skuldi þeirir þessir veitastyk.“
A. 416. v:ð 2. mæg. var till. frestat til 3. mæg. B. 1565
þá var till. borin fram af nýju, A. 1255, en feld.
B. 1613-14. - Þessu þá var sami einnig fram
bókta. um at 2. mæg. felli mírur. A. 1255 en sá
till. tekur aftur en hún var feld. B. 1614. -
þær. Þessu. var fram við 2. mæg. n.d. þá bókta., at
á eftir ortunum „í flekkat mannavit“ korni: tali og
viti: slenska tungu störligtalæst. A. 432. Till.
var frestat til 3. mæg. en þá sá eðli at till-
haf: verið borin upp. B. 1612-14. - v:ð 2. mæg.
n.d. var nr. fram þá bókta., at þessir ortin: upph-
„Storn. með vit í blutbænduvar korningar“ korni: Storn.
með vit korningar: sárvörðum björtunum. A. 1090.

11/11-2022

en abbi rétt at t:ll. kofi komit undir atlar. B. 1565,
 v:ð 2. umr. n.d. var ne-fram þá brtt., at á eftir ort.
 „hív á landi“ komi: og verið brissetur í landinu réttastu
 fimur árin áður en borningar fara fram. = Abbi stíkur
 þat heimilisfætur manns, þátt kann dylgjist erleschis
 af þari at kann er sandimatur vikinnis, vit main eta
 t:ll lalaminga. A. 1090. þessi t:ll. samf. 17:9. B. 1565.
 Pétur fjósson og Stef. Stef. báru fram brtt., um at
 þessi brtt. ortast svo: og verið brissetur í landinu
 réttastu tvö árin áður en borningar fara fram.
 Setja má mest l. frekari skilgæti: fyrir born. rétt.
 þ. á. m. lengri brissetur í landinu. A. 1194. þessi
 t:ll. feld 16:10. B. 1565. — v:ð 2. umr. n.d. var
 B. f. f. v. fram þá brtt., at in 3. megr. falli niður
 ortin: „sem eru 35 ára áta eldri“. A. 1210. Brtt.
 frestat t:ll 3. umr. B. 1565 og þá feld með 19:6. B.
 1614. — v:ð 3. umr. n.d. var Susinn ílafsson fram
 brtt. um at fyrir málskötinn: „þá getur enginn átt
 born. rétt... þessum sveitarstjóra“ komi: Enginn getur
 þá átt born. rétt, nema kann kofi íflekkat mannavit.
 kofi verið heimilisfætur: björðaminn í ár, sé þjár
 minn réttandi, standi abbi: sveitarvald og kofi a.m.k.
 þá alen. þekkingar, sem beint út er áta beint út

hættu at venta af ungumunum á þessum ingarðum.

A. 1244. T:ll. feld met 22:4. B. 1613. - v:ð 3.

um. n. d. var för. þv. fram þá brtt. at á
eftir ort unum „í flekkat mannavé“ komi: „skilgi:
og tali í skurba tungu samilega“. A. 1247.

þessi brtt. var samf. þvæt 14:12. B. 1613. - v:ð 3

2. um. e. d. var ne. fram þá t:ll. at þessi ort,
sem ni vora eitart talin falli brtt. A. 1501 og
var þvæt samf. met 11. samblgi. atker. B. 1649.

Svo lagt: ne. og t:ll at mábl. : „Ébbi skitur þvæt
hættu: þis þvætta mannes, þvætta hættu dveljist erlendis
af þá at hættu er sendimatar vikisins, vit vaim
éta t:ll þvættinga“ falli brtt. A. 1501. þessi brtt.

var samf. met 13 samblgi. atker. B. 1649. —

v:ð 2. um. e. d. var sl. Steinarsson fram brtt. um
at 1. megr. ortat: at svo: slom. rétt vit kosningar
t:ll Alp. : sívstökum kjördæmum hafa albi, þarlar
og komur, sem eru 25 ára éta aldrí, er kosning
fer fram, og hafa vikisborgaravétt hær á landi
og veit þvættingir: landinn eitertu þvættingi ámin
átur er kosningar fara fram. Setja má met
kögum þvættingi skilgi: þvætting kosn. rétti, þvæt
á metat þvættingi þvættingir: landinn. þvættingar

angjum átt kosn. rétt, nema hann hefði öflokkað mann-
 out, hefði verið heimilisfastur í björðarnum í ár og
 ré fjór síns vátandi, enda sblái: skuld fyrir þessum
 sveitarstjóra. A. 150 q. Till. geld met 7:3. B. 164 q.

§ 30 : frv. samhlj. stj. skv. 1920, at: öðrum
 en talað var um „öflokkaðum kosn.“ í stat „
 kosn.“ í svist. björðarnum“ og „um land alt“ vatt-
 at: á eftir „öflokkaðum kosn.“ A. 97. þessur
 komurh vit 2. umm. n. d. B. 1565 og A. 1091. - þá undat:
 1. mæg. á þessum outum: „heimilisfastur innan lands
 er skilgætt: fyrir björðum bet: vit öflokkaðum og
 öflokkaðum kosningum“: þetta felt mitur 2.
 umm. n. d. B. 1565 skv. till. ne. A. 1091.

§ 34 : frv. var svohlj. : sblv alp. deildin
 um sig á rétt á at vera fram laga frv. og samf. þau
 fyrir átt leyt: ; einnig má heva þd. fyrir sig
 senda þannig á vörp. A. 98. vit 2. umm. n. d. þau
 ne. fram þá bott. , at gr. antast: at svo: sblv deild
 á rétt á at vera fram frv. til laga og annara
 samf. þetta og samf. þetta þau fyrir átt leyt:
 einnig má heva þd. at samveinat alþingji, senda
 þannig á vörp. A. 1091. þessi bott. samf. B. 1565.
 vit 2. umm. s. d. þau Kristinn Dani fram bott. um at

líkasta gr. í hörf stjórur. 1920. Afg 1510
og var það samf. B. 1649.

§ 35 frv. var (á brennt frá) stjórur. 1920.
að öðru en upphaf gr. var "slæm þingdeildin
þyngi mig" : státt "slæm þingdeild" var þessu
brennt við 2. umr. e.d. B. 1649 skv. till frá
Skrif. Danl A. 1510.

§ 38. 1. mgr. samblj. stjórur. 1920 a.ö.
er þeir að "greinileg skýrsla" státt : státt grein-
aragret. þessu brennt 2. umr. n.d. B. 1566 skv.
till. nr. B. 1091. - Síðari mgr. hljóðstátt: svo : frv.
Fró. til þjárbaganna og frv. til þjárbækal. skal
jafnan þyngt leggja þyngi n.d. Alf. A. 98. þessu
brennt : hörf stjórur. 1920 við 2. umr. n.d. B.
1566 skv. till. nr. A. 1091. - við 3. umr. e.d. bánu
Skrif. 8. og 8. Stainsson fram brennt. við gr. : sam-
bandi við að þeir vildu að þyng bánu saman annað-
hvort ár. A. 1108. þessi brennt. var feld. B. 1657. skiftur
enda ekki máli.

§ 39 frv. að því samblj. stjórur. 1920. Síðalfrv.
útdátt. sam anna þyngingur hafa heit.

§ 40 frv. samblj. stjórur. a.ö. er hvern áttátt:
á "hvorni þingdeildinni um mig", þyng brennt stjórur. 1920

p1p1 - 2022

vit 2. umm. n.d. B. 1566 skv. til. ne. A. 1091.

41. gr. þv. hljóðat: svo: þegar þegar

er samþykkt: annaríhvinnu þingdeildinni, skal þátt
 lagt fyrir hina þingdeildina: þeirri mynd, sem
 þátt er samþykkt. Væð: þar breytingar á gertan,
 gerður þátt aftur til þeirri þingdeildarinnar.

Væð: hér aftur gertan breytingar, þar þv. af
 nýju til hinnar deildarinnar. Nið gerður um eigi
 samar, og gerður bítan deildarinnar: ^{sem} einn málstofa,
 og er þá málinn lobið met einni umm.: samer.

þeirri: þegar Allþingi þeirri er ein málstofa,
 þarf til þess, að gert væð: fullnatar samþykkt:

máli, að meira en helmingur þingmanna er
 hvinni deildinni um sig sé á fundi og eigi þátt
 : atkvæða greiðshenni; vatar þá atkvæða fjöldi er
 slitum um hin einstök málsvit: , en til

þess að laga þv., að undarskiðum þv. til þjá-
 lega og þjávalbalega, væð: samþykkt: heild sinni,
 þarf aftur á móti a. m. k., að tvein þingjungar
 atkvæða þeirra, sem greidd eru, séu met þv. -

30. vikit: þarf stjór. 1920 met brtt. ne. : n.d.

A. 1091 samp. B. 1566 og brtt. Kristins Dan: e.d.

A. 1510, sem brtt: atal. niðurlegg gr. samp. B.

1650.

Stjórskv. 1919.

345 frv. l. megr. einn og : stjórskv. 1920. - 2. megr.
 samhlj.: *Enigium alpinum*. ventur kvæfium t:8
 málmenningarskapan utan þings fyrir þátt, sem hefur
 hefur talað á þinginu, nema þingdeildin, sem
 : hlut á, lefj.: A. 99. "Talað" brennt : "sagt"
 vit 2. umm. n. d. B. 1567, skv. t:ll. me. A. 1092
 og "t:8" felt miltur e. d. B. 1650 skv. t:ll. Sk. D.
 A. 1510.

348 frv. ~~sem er at~~ "levar þ. deildin um sig"
 og "hit samnein. Alp." Þess sjálfst. þarseta minn
 "og varaþarseta". A. 100. þessu brennt : þarf
 stjórskv. 1920 skv. t:ll. me. 2. umm. n. d. A. 1092
 B. 1567

349 frv. samhlj.: stjórskv. 1874 336 með lutt. 2. 1903.
 Brennt : þarf stjórskv. 1920 skv. t:ll. me. A. 1092.
 vit 2. umm. n. d. B. 1567. Þá stöð þá á undan "mál".
 ant: 5 "mólkant" en þátt var felt miltur vit 2. umm.
 e. d. B. 1650 skv. t:ll. Sk. D. an. A. 1510.

350 frv. mólkant ö. v. at orðalagi en afni
 málmenning. sama og : stjórskv. 1920. A. 100. 1510 og B. 1650

352 frv. samhlj.: stjórskv. 1874 skv. 2. 1903 brennt
 : þarf stjórskv. 1920 vit 2. umm. n. d. skv. t:ll.
 me. A. 1092 B. 1567.

§ 53 frv. hljóðat.: svo: Fundir heggja fang-
 deildanna og hvers samvinnu Alf. skulu haldnir:
 heyranda hljóð.: þó getur viðkomandi forseti sta-
 svo margir fangmenn, sem tiltekið er: fangels-
 um, kvaðist, at öllum utanfangsmönnum sé
 vísað bent, og skal þá fang þat, er heit á
 at máli, skera in, hvort vata skuli máli:
 heyranda hljóð.: sta fyrir lokaum dýrunn.
 A. 100. Sv. brennt: hof stj. sv. 1920 við 2. mar.
 ar. d. skv. till. ne. A. 1092, B. 1567.

§ 54. Skreina orðalort. A. 1092, B. 1567.
 A. 1510 og B. 1650.

§ 76 frv. vartat.: 3. mgr., heimi heit
 um við 2. mar. m. d. skv. till. Gisle Sv. ofl.
 B. 1568 og A. 778. - V:kaft við orðum: 2. mgr.
 skilfti skli máli A. 1093 og B. 1568.

Stjórskv. 1919.

A atk. vit fr. er litið að græta. A. 104-109.
Stjórn: málið stótt er 6 og 12 árum : 4 og 8,
vegna þess að hið fyrsta spjall í þarflega laust,
þegar vit er fyrir ferigert, að veglul. all. vort:
haldið á hvernju ári. A. 107-108.

Fr. best fyrir u.d. for Magn. segir að skil
hafi fotti rétt að taka upp margvær lert., sem alla
máli: að gæta deilnafrú, vegna þess naunrygja
að stjórskv. lert. komist fram sem fyrst. B. 1455.

5 manna ne. var kosin: Stef. Stef., Z. A., þarf. g.,
Þen. Sv., lét. g. B. 1456. Síðan telt vit: B. g. f. v. og sig.
E. d. kosur einnig: þinglýsingur ne. ¹⁴⁵⁷ f. l. að

illega stjórskv. málið: Magn. Torf., Jóh. Jóh., Skarl. E.,
Ligun. Fridj., Magn. Skrist. B. 2507. Tíðkennin var
að þessum ne. gætt saman. B. 2505;

Mál. kom frá „samvinnunum“ í stjórskv.
A. 1101 ff. og er A. 1101 sagt, að ne. hafi þegar hafið
samvinnu um starf mitt.

Í mál. segir: „þess skal getið, að skotavin ne. manna
vann svo sundurlestur um atviti þann, er 2 b. gr. skiptur
fyrir um (tölu þun. : tölu laudkj. þun., deildarþun. off.),
að engin mitalvata fekst um þann. Vort þat loks
að sambornulegi eftir laugar ne. og mikil stíma

brók, at ne- sem slík bari dái fram átrou burt. við gr
 en þá at setja þar heimild um, at bjósa matti þen. i
 R. vik með hlutfallsþorning. Var þá jafnframt gert vát
 fyrir, at um leit og sú burt. gnt: i lög tekin, venni
 öðrum miverandi tvímenningskjördanum brennt i
 einmenningskjördani." A-1101. Sv. ummali framam.

Þen-So. 2. umm. u.d. B.1459.

Þen-So. segir þat kafa venni á undanförunum
 tíma, at samer. alp. heft: heimild til at senda þannig
 á vörp ein og þess deild, en orlaat kafi: tvímalis, hvort
 þetta venni löglegt, þen rithara at heimila þetta þarum
 orðum. B.1640. Segir mæiri hl. ne. dái kafa viljat

samk. till. þen. þv. og P. G. (A. 1193-4) sem fjölgum

þen. og 12 lundkj. Sumir þá dái á mót: þen. fjölgum,
 en gertu fylgi rith þen, hvort þingrof skuldi
 ná til lundkj. þen., ef svo venni munder þen vort
 standa á mót: till. B.1474-5. Sumir töldu varhugur.

at fjölga þen., þen at þannig ^{þv.} þv. er matt: einst.
 kjördana. þá fjölmennasta kjördanin kafi: nei þessi
 kjördanur mitat við þessum þen. en önnur, þá kafa
 þen a. ö. l. þá betri at stötu: þingur, at rétti þessu
 en dái kallat. Gata vertur þen ef mida i við höfðatöku
 þessu ið vatar þess fossafilaganna geta orðit fjölmenni

Stjórskv. 1919

á skömmum tíma og ath: þá sá útklendi lýður að
geta sent fleiri menn til þings en heilir landfjórðungur
eða jafnvel hálft landit. B. 1475.

B. L. f. V. segir um bolt. G. B. og P. G., að hefir
stefni: sömu átt sem baráttan gegn hefirsetubilgöt.
vísu, að kala allt svo læst, að útl., sem úr:
landit flestja, get- vát sem föstustum tökkum
á öllu hvi. Ef: statur eldri: i landinu og Danir
flesti: hingað: stóir hópurum. c. t. v. tveir eða þrjú
tugir þúsunda, vatt: gæva vát þegar, að þeir
mundu setjast á: einum eða tveimur ívatar-
bojum og þá líklegt, að þeir vatu a. m. k.
eins kjördæmi: einar hendur. fleira mundi og
dæmi geta litit vát landskj. og þeir meiri þeir
fleiri sem landskj. þess. v. v. þat lægi miklu
nær, bat: af þessum sökkum og fleiri að
afgreina allt landskjör. B. 1508.

Sig. & gæva kalar um till. G. B. og P. G. Minnst
á hefir miklu deilur, sem voru undanfari álar.

1915 um landskj. Regjula annar þjóta virtist sjna,
að dæmi sé vátlegt eða heppilegt að hefir til of miklit
í hald: efri máttstofum. Sjá Dönum hálft vát
miklu vandvættum úr af þessum m. v. og

og atlat: sá hvaritun at verta forlegstun. Ef mikit
 væri hvarflet við skipun fingsins gati þat ort:it stj-
 skort. at falli, en hein verður at ná fram at ganga.
 40 þun-aleg nóg þunir þetta land. Varla verður
 hjá þun komist at gæra. bot. á kjörðemurkipun á
 sínum tíma, en vit þetta elki gatt at eiga ni.
 B.1518.

Föruddin þv. vintart þessir 6 landkj. þun, sem
 ni um, hafa þessna litla þjótunger þunir landit til
 þessa, heort sem þun eiga ni at haldan aftur af
 þunirun at hafa betandi áhrif á fram þunirun
 þess. Til þessa hlutverks skortir svo fáa menn
 tilklega allan mátt. At öðrum kosti gætu þun at vera
 at miltunum mun þavari en atrir þun. Skiljanlegt
 at menn vilji afþenna landkj. aleg, en ómöguleg af-
 státa at vilja haldan þessun ein og þat er. Eftan-
 ni ni, at hvar þá þá 2 þun. komna i einst. kjör-
 demum, sem vit á at bota. Mótunin rökun
 B. g. f. v. gæga till., og þun elki mikit eppir
 hattu þunir leggandi, sem þun talat: um.
 S. g. hafa talit landkj. þun. tilklega til: halds. þunirun.
 þun. vortu þjótunirun munu, ein og þun eru ni,
 og þjótin munu elki hlegga öðrum: þunirun

Stjórskv. 1919

sess en þeim, sem þekktir væru að drögum og þekkingu á fjöðmála svitum. Þann vaxta áhrif og uppgöngu og öðru á milli og fjöðmála sjálf, en þá einna mest ást. til að halda þat um þá landskj.

B. 1541-2.

Þann 30. segir hvíla gagnslitit að þá fleiri þann, ef hlutfallskör. vaxtur eðli vit höft.

B. 1542.

Þann 30. segir hvíla gagnslitit að þá fleiri þann, ef hlutfallskör. vaxtur eðli vit höft.

Þann 30. segir hvíla gagnslitit að þá fleiri þann, ef hlutfallskör. vaxtur eðli vit höft.

Þann 30. segir hvíla gagnslitit að þá fleiri þann, ef hlutfallskör. vaxtur eðli vit höft.

Þann 30. segir hvíla gagnslitit að þá fleiri þann, ef hlutfallskör. vaxtur eðli vit höft.

p/p/ no 172

geysa mi. En og man vinna at þessa og hin sigandi
framtíð er min megin. B. 155b.

úti 3. umm. n. d. talar Guð þar fyrir þessum
í heim. Stytur þá met fólkskjöldur, fjölbreytni alvinnu-
vega, og margháttaða miða atbæti. Þvíst vit þess at
þess sé rangt, at þess vit: á landi sé á móti þess.
heldur sé at einu nokkurin þess, sem sjá: ekki lengra.
B. 1569-70.

Sveinn Hl. þar fram till. og segir at
of: þess sé ekki fullbráttar. alt megi lega itur-
legt megi bota in þess: e. d. B. 1574. Segist ekki
fella sig alsbortur vit landskjörseki; en þess þá
eiga þess fram um þess. B. 1574.

~~Stafstaf~~ Sig. Stef. talar við at bota
þess at nokkur misrétti þess, sem þess þess
úti þess. Fólkskjöldur. Gjöfútt statur. B. 1578-9. Vill
þess blutbandur um þess þess. þess megi megi
en mi of þess. Truggja þess nokkur: held þess
þess þess þess. Mege þess in annar þess
þess þess þess þess met landskj. þess, en
þess sem þess en öblutbandur um þess.
þess þess in þess of þess aldri landskjör-
þess. 35 ára þess þess þess þess.

19.

Stjór. 1919.

og ábrotsmari stöðum á landsmálinum er tíu
 25 ára bjósaði, sem næmest er kominn af
 englingaldri. 25 ára maður er vottfastari í land-
 inu. Hann hefur gífurlegt stofnat heimsli og tælist
 á landum gætt trévatnarstörf. Hefur síðari ábyrgð
 tilflunnir. Spesi meiri tryggja fyrir at 25
 ára maður fari skynsamlega með atkvætti sinn
 en hinn. Enda hefur hinn aukari bær. réttur ^{veit}

veitir alveg óbet:ð. Þítt þó varla vit, at till.
 vert: samg. Hólin heiso. eindregit með till. um
 at landskjör standi ólit:ð í 8 ár, þannig at
 helmingur fari elki frá 4. hvert ár. Ef landskj.
 ann einnangis 6 mest: lígðni at trískifta
 kosningar þeirra og setja allt landit á endan
 4. hvert ár til at bjósa 3 manni, og þat um
 hálfjargmetistimann. Þetta gæti til at draga
 niðgá ein ábyrgan um fyrir kosningunum.

B. 1579 - 1581.

Þriðji dagur. málur með þrem fjölgum, hvert
 helður er: þriðji einni, eta landskjörinn einnig.
 B. 1581. Talar at: helldit vert: jafn mikit, hvert
 sem landskj. fara frá alþiv: einu eta helmingur
 fjórta hvert ár. Á huggi manna kann at verta upskot

plpl. no 272

91

dauður, ef atains er búið um 3 þun. 4. hvert ár.
 Þótt: ekki um mikilvægt að telja þegar kosmið vinnur 6
 í einu, hvort þá heldur þegar þeir verða atains 3.
 þú vori málur best að sleppa slæg landskj. þun.
 á þá hafa þá 12. En það liggur ekki fyrir. A1581-2.
 Tekur ekki niðr að láta þingraf ná til landskj. þun.
 nema um best. á stj. skv. sé at nota, en þá, tel
 og að svo mætti vera. B. 1583.

Pítur Dttesen, spyr út af því að auða eigi í hald
 með fjölgun landskj. þun. : Slæm er í haldit? Um það
 sé ást. til að spyrja slæ. þeirri reglu. sam þessu
 er. B. 1588.

Þjanni Þi þegar um þj. kj. þun. er at nota getur
 ekki annað barnit til mála en þingraf ná til þeirra
 allra. Um stj. kj. þun. höfð: Öturu vísi vit, eigin
 ástæða til, at hún þari at skilfa um meira, nema
 hefur sýnt átt svo. þegar allir þun. um þj. kj. er
 jafn næturslegast, at fram barni vilji þjórsendauna
 um þá alla. & ekki þýttir at skjóta til þjórsenda mála
 til úrslita, ef 6 þun. sitja þessu: annari deildinni
 þú at tel þess þarf all-mikinn meiri hluta at
 þeir vit: ekki þessu meira í annari deildinni.
 Spennisgjaf verður þá ómkt. þýttir getur ekki gefit

Stjór. 1919.

fullkomið svar, en þessi heilablaði er sítur fastar.
 B. 1588^g - þar er lítið í þessum, at festa og i kald verti
 til við þat, ef bjósendur til landshjúps eru 10 árum
 eldri en aðrir bjósendur þarfa at vera. Alls eru
 sönnun vanta á þat þarft, at bjósendur verti
 i heildsáttum eftir 35 ára aldur en á 10 árum eru
 þeir. Nær at halda at ^{þó talið er, myndi svo verja} þessum ^á aftur heildsáttum
 i aldrinum 25-30 ára en 35-40 ára. A. m. k. munu
 vera mikil tímabælti at þessum. Stundum eru
 undir menn frjálshjúps en fullbændur, en svo er
 og annað aldrar til. Nú eru gæði menn i landinu
 þátt eins i heildsáttum og fullbændur. Eftir réttum
 gæði lív eignast þarflæmt at bota i i kaldit. Nær
 halda: margt, sem eldi i at halda i, en geta aðvilt
 verið nógur lausir á bostumum, en eitthvert þarf
 at halda i, tungu, kjóðum, ^{þetta} ^{er} ^{þetta} og þar eru
 lítið. B. 158^g. Þessum at þetta i kald landshjúps
 skapi i kald þessum þessum aldrumum bjósenda.
 Ebbant réttkæti at semir bjósendur hafi menni
 rétt en aðrir. 25 ára gæmt máttur en talinn þar
 til aldra umbatta i landinu. Nær getur ord: þ þess,
 og vð. Þessi máttur eldi bjóða þessum heilablaði:
 rétt máttur réttkæti at 25 ára menn hafi menni rétt

í landinu er 25 ára menn. þeir fá einn miklan vatna-
landinu, sem elski hafa þert þær 25 ára gæðir.
B. 1589-90. En met þess fjölgan: þvík um 3-4,
þannig at þetta væri vit svo mörkun, sem á skottin
þessar tultin þess, en landskjöri þá hafi: þá vitja vit
samt, en hinum þetta vit önnur kjöðarni, þetta mundi
hinna. setja málið: þetta, en stjórnbrot. verður at ná þess
vit, þess má ritar fjölgan met einföldum h. B. 1591.
Síðli 50. vitna: at e. d. gati: þetta um þess.

B. 1594. Þess

Þjónu þess. segir at heyrilegast heft: verit
at afnema landskjöri, og heft: þá elski þess at
fjölgan þess. fjöðin á met: þess at fjölgan lands-
kj. þess. og: minna kjöðarni var samt. t. l. um
at afnema þá ein þess vit þess. gæfum nokkurt
tíðni til þess. Þetta væri at þvík þess
3 þess. til vit botar og slafnarfj. 1. og varandi
þess. e. d. þess: þess þess. B. 1595-7.

Þess. 50. tekur varla varslaust at vísa þess
málinu á þess öðru öðru til e. d., í þess þess:
at þess leg þess mis þess. B. 1598. vit: at þess
þess nokkurt til þess máls at þess alla landskj. í
eins þess. Tekur varla at þess alla þess þess samt

Stjór. 1919

t:il að velja 3-4 menn. Þó má segja, að fjórir helgi þetta ebbi eftir sér og máni kemna. Þetta er að hafa hönd: þessa met framkomu og vali þessara manna. B-1100-1. Varar e-d. vit að fara að granta meðt. málinu, einbein. húsnaðar. því að s-d. muni þar fylgjast sína máli fram. B-1101.

Þóir Hegg. segir það: alla stund: réttast, að þessi deild samf. það, sem hún telur réttast og best, því að hún veitur engin kvæði e-d. kann að gera vit þv. En geri e-d. kvæði. Þá er þar t:il að taka þegar þar að kemur. B-1101.

Þáttur þi segist vera óáreiðing með 29. gr. þv. svo og að t:il. hvers um skipun þingmanna var feld. Telur þó sjálfst. að þáttur deildir þá: að fjalla um málið, þótt það hef. verið athugið af samningu. me. þessara deilda. Mun þá mi ebbi greita atker. í mót: þv. En: þá felst engin gífurleging um þv. og muni greita atker. er þv. kemur frá e-d. B-1102.

U:ð 1. umr. a.d. segir framman. Harl. E. um brtt.
 Sig. F. og M. Skv. vit § 26 (skv. s. 3-4 af forman), at af
 heim veri samþykkt veri engin föst skiptun á alþingi,
 þá mætti: breyta björðama skiptuninni, þen.-tölunni,
 deildaskiptuninni og með usgilega mikilli frekju mætti:
 jafnvel leggja afveg niðan átva deildina. fætta ítaft.
 B. 1619.

Sig. F. segir til. þeirra M. Skv. vera til at gæta
 fyrir, at landskj. þen. megi fjölgja, án þess stjórnbót.
 þenfi. At vísu er skammt beinlínis þen til fjniskötur
 at fjölgja þenir einn og nei er at anta komist.
 Brtt. fram þennin atall. til at tala þeirra a.d. manna
 sem þennin eru af samer. þ. sé breytanleg, svo
 at hlut föllin þenfi: skbi at nokkurt þó at landskj.
 þen. sé fjölgjót. Nokkurt til: at fætta gæti gætt læst
 skiptunlag deildanna. Slitt frálítt at læst gæti: at leggja
 átva d. niðan, þau sem vita: stjórnb. er ^{fjöl} þessan
 þau deildir skulu vera. Fjölgjan landskj. þen. mundi
 einna á mót: hveppapólitik og fruggja þeniginn gfi-
 leitt meiri og betri starfsáhrif, þen atalvegjan blýtu
 at vera, at þau komist þenir einn at sem fjöl-
 þennin eru og at gæta neyrdin. B. 1619-20.

M. Skv. föst kenna mikla þenitunna skiptun

korninga bákur á stað til at bjósa þessa menn.
 Augljóst metan mennirnir eru svo þeir sevarar
 blitfallaborn. Ekki til þess sem: ontinu felst.
 Þess vori til bota þess meir sem laudabj. þess vori
 fjölgat. En vitumandi vori ef þess vori fjölgat
 um helming, þá nokkurn veginn vitumandi blit-
 fall milli flokkauna. B. 1624-4. Þess litit in kost-
 atararalea. B. 1624. Sjá þessan vilja ekki missa þess.
 Sjá þessan. En at þessan best: athileg tak-
 mörk. Ekki heyrnast at höftatalan ein vent:
 nokkurn sinni löst til grundvallar þessur Sjá þessan-
 skýpaninni. Staðkættir munu altaf ventu at vata
 málur - B. 1624. Telji þessur sig ekki lafa röt á.
 at þessan ventur þess. þess þess innest: at laudabj.
 þess þessur veginn þess þessur starf sitt. þess mendi
 rist ventu til at besta mennirnir draggja sig: hli.
 þessa e. t. v. s. þessat sem spang, en þess er líka alvar.
 B. 1624-5.

þess þess og nál. i. e. d. taka fram, at mennir
 hl. e. d. vilja helst breyta hversu skilgreintu, en
 þess sem vitat at at mennir hl. þessur vilji ekki
 breyta þessur hef: ne. ekki þessat fram þess.
 B. 1626 ebr. A. 1501.

Stjórkr. 1919.

Harð E. sejar, at bjóð danskorn. fann, semir
 hef: líka þá ágætta hef-líka, sem M. Sk. kaldi
 landskj. til gildis, og má gera við fyrir at svo
 verti: og fram vegis. Samt elki einhverri
 at hafa flokk sex fastra manna, sem skundum
 gæta haldit aftur af niðrum mönnum og atlagat
 mál þeirra grundgöfulega. B. 1627. Vil sjámann
 fjölega landskj. fann, en á þessum þinggi er fullt,
 at elki vertur komit fram meira ákvæða um
 fann.-fjöldu. þat vertur at lita mæta þings.

Skv. till. S.F og M. Sk. mági gjafat þakka fann. sem
 fjölega, þat óheppilegt. B. 1627-8. þat hveist
 elki svo lítit sem komit er þessari kosn-atfart
 þar sem þat er alt at helum. annarar deildarinnar
 B. 1628. kvepit at lita á kaup fann. sem ölmuser.
 Hjög skiptar skotanni um hverju heppilegt er at
 gjalda fann. elkent kaup. B. 1628.

Sig. Eggert: þat heurt t.d. e.d. er stórk eta veik
 er grundvallaratriði, sem elki má hveista meit einföllum
 B. 1630
 R. Af danum annara fjöðu má sjá at varasamt er
 at hafa e.d. of stærka. Þjá Dönnun hefur þetta þing.
 komuleg t.d. veigust vög illa ni á ritasta sinn.
 Elki ritt at hafa landskj. i meimul til e.d. B. 1630-1.

p. 11. v. 2. 12

Kristinn Dan. Nautsryklegt að fjölga þun. í Kirk.
 svo og að láta Skafnarfj. þá sérstakan þun. þessum
 heimt hefð: miðt leyfa með að afnema laudskj. og láta
 Skafnarfj. þá sína þun. í þeirra stöð. Tva kjör.
 minnum hefur komið till. um þetta, en þann hefð
 og ekki komið upp, vegna þess að og hefð heyrir í
 þun. að það muni ekki vera till. meins. þun. þarf
 nautsryk. að fjölga. E-d. vanskipum ni. þegar vö.
 eru þar 2, en ekki heft að framfylgja þeirri könnun
 v. þ. að ekki eru nógu margir t. a. fullskipa me. svo
 löglegt sé. Ef þeir yrðu 3 mundi verða alger vand-
 vott: að skipta me. í deildinni. Þrott. S. F og M. St.
 leygnir ekki ni þessum í einum vitunandi heft.
 Dæmt að hafa ekki áker. í stjór. komið að lands-
 kj. þun. megi ekki fjölga á þakka með einföldum
 h. B. 1631-3.

Nágr. Krist. Þrott. í fjöldu landskj. þun. þessum
 ekki frekar glundroða í deildaskiptum svo þrott. í
 fjöldu kjördanna þorinna þun. B. 1637. Samanburður
 á e-d. abben og e-d.: Danmörku og Englandi öksli-
 leger. Þ þessum kördum er deildaskiptum byggð
 á afgrömbu og úrvaltu fyrir þannum B. 1637.
 Þó myndi sé að gera aðit í hald illa þakkað hjá þun.

Stj. skv. 1919.

mun þat ekki hafa haft tilteklaða verkun hjá öðrum
 en þeim sem síst eru þar en at leggja dóm á
 landsmál. B. 1637-8. Ekki er at öðru jafnvel þó þar
 deild gæti: í bili tafa't eitthvert stömmál, sem þarri
 frá m. d., þar at gott málefni mun dala verða láttit
 niður falla, heldur þarit fram til rígens, er þat
 hefur veri't undirlega í hugat. Þömmurheitin - atá gel-
 goga polit:kin - gæti: leitt t. þ. at atágin gætu óheilla-
 spar, sem seint atá aldrei gætu: þarri þat, þar at
 af unggeit: rökspánum ánn rétt: lögun og þofun:
 landinn, gæti: all-ort:it sei, at þjóðin gætu: leidd
 út á glept:gu, sem þar umfram allt ett: at
 varast. Þat stömmánum þom. rétt: gæta þarrit
 í m. d. margir huggjómamenn met þremmandi
 á huga, sem vilja vinna stömmáki á skömmum
 tíma. Þat gætu veri't gott er slík verk þarfa
 at grannskotart og gæti: þá veri't gott, at
 þar deildin væri þarri skipt at þar gætu
 vel og vandlega ath. at þar þarri væri til
 hlyta rétt:it. Þessu rétt at ljölega landskj. þom.
 og jafnvel leita þá skipta meiri hl.: deildinn

B. 1638.

Sig. Egg. metara tala landskj. þom. er ákveðin

met stjór. er ekki hægt að gerbreyta leiðarskip.
 eins og alla. B. 1638-9. Þegar miðlaundi stjór. var
 samir vilur meira einmitt þona: veg fyrir of miðla
 i held: e. d. & f. samf. vantar að heli kjörtímalil
 landskj. & er gott: svo fari, að mið samf.
 vafi hvat eftir annat: m. d. og jafvel met mið
 miðlum meiri hl. natan ekki fram að ganga vegu
 miðatötu e. d. & f. þi þingit vafi vofit hvat
 eftir annat og vilji fjöturinnar þami skjot
 i ljós, gagna: þat skert v. þ. at þingrof
 var ekki til landskj. þun. & f. þingit vilji
 breyta stjór. t. a. þona: veg fyrir þetta
 þunandi þat einnig stranda á sama skemir
 af landskj. þun. statur á mið: Annat mið, at
 nokkurt i held sé: þessari deild, en til þess vegi-
 legt þun sé skipuð eins og þun er mi. þun met
 engu vegirum sagt landskj. þun. sé altaf i helds-
 samari en at mi þun. en eftir öllum atvikum
 eru meiri líkum til þess. B. 1639-40.

Gutjón Gutl. & ekki heppilegt að stjór. vnt. sé
 til þar. Till. S. F. og M. þun. hefur að geyma þun
 eins veg t. a. þona veg gjrða fyrir þetta, og
 so þetta þi alt at þun óvitarþessumilegt að hefla

Stj. skr. 1919.

slíka bréf. sem þann skýpan met einföldum f.

Þ stj. skr. heft: átt mi þegar at i þer. Þjóðgum þann. Ef þjóðgæt yst: þann. þarf og at at h. skýpan deildanna. Milli vegur væri at þjóðga um 1: kvik og svo um 2 landskj., sem þanna i e-d. Þ. 1640-1. Engin ást. t-a. öðhart at e-d.

væri: i haldsamari sé um vænlega skýsam þest mál at mál. Væri öll e-d. landskj. mundi þin abbi degra væntuþleg mál, sem n-d. vill koma fram. Ef öll d. væri svo þarstöðut mundi ávæntanlega áttkvætt boðit við þann mál. Eða væri þjóðin látta frá sér þeyra svo at e-d. væri abbi væri lægi. Þ. 1641. Þ skritnar skotamir

þjá mönnum um þá stefnu, sem þeir hafa i- hald áta afturhald. Margin þjá at meiri væri: miðla i haldsamari er þeir vænta gamli. Þetta abbi vott. A. m. k. þendur sigin vænula abbi til þessa. Væri á mót: jinnbrant, ávægun, er sé mi væntuþ þessa sem og samganga gfiðleitt.

Margin væri næmanna: n-d. sem þar létta hest um og átt ávætt en fransknamnum. Þ. 1641-2.

Þel vottit at þjóðga landskj. þann. af þann at þeir eru fulltrúar þjóðarinnar? heild sinni, og

vari lentart, at þeir væru bornir allir í einu, svo
 at fjöðin væri elski at öförfu innátt með t-þungu
 borningum. B. 1642. Þessumgjamt at vara landskj.
 þun. með elski gefa kost á sér í einstökum kjördani.
 B. 1642.

Meðg. Torf. regin þat ^{lasta} (gamla) krúansætning, at
 tölu landskj. þun. vari elski heft at breyta nema
 með stjórsl. bot. þetta talið vegna þess at fjödi ksj.
 þun. var ólaggumlagur. En með elski er heft at
 breyta þessari tölu ein og öðrum tölum í gr.
 þunig má einnig breyta þer at samein. þ. eigi
 at kjösa 8 þun. t: l. e. d. Skerit: at skota allur
 tölumnar í gr. breyt: lagur nema þessa um landskj.
 þun. (Harl E.: þessu eru bora afleiðing) Þessu má
 þat nema um tölumna k, at þeir eru bora afleið-
 ing. Sv. þarf at stj. betur, þer at vitanlega
 var þat tilhættum, at tölu landskj. þun. gat:
 elski ant: breytt með alm. l. B. 1643-5.

Harl E. ef stjórsl. og þingrsköpin verast
 í. þer verða þingrsköpin at vika í framkvæmdum.
 B. 1645. Þessu er elski heft at skilja nema á um
 veg þess at tölu landskj. þun. verði elski
 breytt með einföldum l. B. 1645-6. E. d. verður elski

Stjórskv. 1919

líkt við þær máltöfur, sem teknar hafa verið til sam-
 bantar. Landskj. kosur af sömu mörnum og
 hefur þó aldurskennarkeið sé í þeim herra, engin
 hatta á að þeir verði of íhaldssamir, a. m. k. þar
 eðli á þeir meistar þeir herra eðli furliði.
 Ekki á mót, at landskj. þun. verði fjölgað: svipstus
 Tíðtelli og við átva þun. i e. d. B. 1646. Aðli
 munu svara á þeir, at varalandskj. þun. megi bjóta
 þá fram við björðamaborn. B. 1647.

Christians Dan Ártin: 326 má skilja sva sem
 M. T. vill en af sögn málsins og meðferð sést at
 sé skilvísingur en eðli réttur. Þar lík: þ er
 þeir íhaldi sem skopt: st við fyrirkomulag
 S. F. og H. S., þeir at þess gætur sama sem eðli.
 Þetta fyrirkomulag gæti: alveg meglát meiri hl.
 afstöðura í þinggjör. Ef nyr meiri hl. kemur:
 10. d., en gamla meiri hl. situr i e. d., þá gæti
 ort: þ ömtöglegt at boma fram stór málium sta
 myndu nýja stjör. B. 1647-8.

Stj. skv. 1920

Stj. kom fram stj. skv. frv. óbreytt á þinginu 1920 og lagt: fyrir n. d. A-12.

Þ n. d. var kosin 7 manna ne. B. 73 og lagt: hin einnisi máni til, at frv. gæti samþ. óbreytt. A. 123

Þ n. d. var kosin 4 manna ne. B. 73-4.

þegar áður er málið kom til n. d. hafið: hin kosit 5 manna ne til at i hinga þæt. A. 124, B. 479. Nr. lagt: i einu hljóti: til at frv. gæti samþ. A. 209, og var þæt gætt um. laust. B. 75-6.

forn-fjölgum : hrik. 1920

Stj. var fram frv. t. l. um forn. þorning :
Reykjavík. A. 91. ff.

Stv. 31 skuldu alþun. Ríkisur vera 6, og þess
þessur vit batard 2. mgr. hljóttat: svo : „ þess
4 þun. , sem vit batard : Reykjavík , skulu eiga sat:
: n. d. Alp. , og skipa þá 30 þun. þá deild“ (Ath.
ortalaagit). - Alp. þess. : Ríki skuldu vera hlut-
bundnar. A. 91.

Fjölgum er : atk. röktuð með mannfjölda
Ríkisur. A. 95-6.

Fr. var lagt fyrir n. d. og vísat t. l. stj. skv. nr. B. 967

Meiri hl. nr. taldi nægja at fjölga um 2, ást.
þarf ekki at velja þá , og ekki rétt at binda stu
þessur vit n. d. A. 136. Lagt: nr. þess t. l. at 31

ortat: st svo : „Alþun. Ríkisur skulu vera 4, þessur
þorning hlaf best vit 2 þun. , skal n. d. Alp. skipuð
20 þun.“ A. 137.

Sveinn Þjórnsson var fram t. l. um 6 þun. fyrir
hrik , at 5 sem vorat. l. , en t. gr. ortat: st a. ö. l.
eins og nr. lagt: t. l. A. 137. og 147,

B. g. f. 5. var fram t. l. um at : st at 1. gr.
skuldu koma eftirfarandi: 3 gr. : 1. gr. : Alþun. skulu
vera 40, þess af 16 : e. d. en 32 : n. d. , 2. gr. : þess

afpl. 2. útg. : nafnþing. nafn

8 nýir fann. , sem 1. gr. vottin um , skiftant svo mitur
 á björdarni sem hér segir : kvik far 4, Slepunfj. far 1,
 Stalkeeyri og Eyranbakki far 1, Smáfells- og Snappa-
 dalssýsla far 1, Þarfastrandarsýsla far 1. ; 3. gr. Tvi-
 mennings björdarnum skal öllum skift : einmennings-
 björdarni og hafa hlutfjár af fólks fjölda og staðhættum,
 en einnum af atvinnu. Stjórnarráðið kveður á um
 björdanna mörk þann , en hér vottin um . Kvik skal
 lígi skifta sundur : einmennings björdarni.

Fyrirsögn. bresta skv. þessu. - A. 138-9.

Út 2. umr. vottin alm. umr. um veltumat:
 fjölgun annars , á hverju fann. tala yfirleitt
 allt: at byggast ofur. Sérstaklega er eftir-
 tektarvert , at þar sem þeir Magn. heldur
 fram tölu grundvallinum einum B. 80-1, og 105b.
 og Svein bj. komur atallega B. 81-5 og 102-5, þá
 leggur Jakob Möller allt ein mikla áherslu á
 atvinnuhættina , hversu þeir sé margvislegir :
 kvik , og jafnvægi þeirra yfirleitt : landinnu þar
 sem landbúnaður vát: ein of miklu B. 91-7
 og 106-8. Sama gerir B. G. f. V. B. 85-88. - Andst.
 fjölgun leggja hinsv. áherslu á hvar stað skiptan,
 atvinnu vegi , hegrí atstötu heikings , briseta margra

þem. Þjölgun : kvik 1920

þem. þem, áinnur bjóðdemi vert: um ver ut: en kvik
eftir þessa Þjölgun, áhrif kvikings á þem., þetta sé
einungis brátaþingtalvrt., sem þata vert: sitar en
brátlega, sbr. forvarium þósson B. 77-80, 96-9.
og 108. og Sveinn Ólafsson B. 88-91, 94-6.

Þvtt. me. voru samþ. atvarar þvtt. feldar.

B. 108-9.

v:ð 3. umr. bar Sv. Þj. fram till. um þvtt. á
ortalegi 1. gr.: Sv. ortist svo: Allþem. kvikun skulu
vera 4. þegar ein skipun er á komin sbr. 12. gr.,
skulu set: eiga: m.d. Alp. 28 þem. A. 177.

Sv. Ól. vildi fresta framkvæmd laganna þar
t:il næstu alm. þem. þem fram t:il alp. A. 188.

Ekklant nýtt v:ð 3. umr.

Þvtt. Sv. Þj. samþ. þvtt. Sv. Ól. feld. B. 124.

v:ð 3. umr. e.d. lagt: meini hl. me. t:il at
þem. kvikun yrðu 5 er: e.d. 15 þem. A. 142.

Þvtt. var samþ. B. 129.

v:ð einn umr. m.d. bar Einar þong. fram
t:ill. um 5 þem.: kvik og 1: Ólafur þvtt.: en
20 þem.: m.d. og 14: e.d. A. 256. Till. feld. B. 161

Pétur Þóðdansson vildi láta 29 þem. vera: m.d.
en tölu: e.d. óbreytta. A. 256. Till. feld. B. 161.

4.

Alf umm. i e.d. er ljóst að burt - á frv.
er dæki gert. einungis af öðra vit. að
þat umm. verða málinn 2-8 falls við
skvgr. : samain b. B. 164-8.

He. vildi láta bresta : sama horf og áður var
: frv. n. d. : 4 f. hvik. og 2d : n. d. A. 2 lat. Till. samg.
B. 161.

Við líkka umm. bændin Sv. Bj. á, að hit stjörnu-
skipulega hlutverk e.d. sé að halda aftur af. Þat gervi
hinn líka heir, þeir at þat vith hest. - verit at áker.
frv. b. er e.d. hafi: þá einungis 5. N. d. eigi þeir
at taka : hinna útrættu hönd e.d. B. 134-5. Þrith.
e.d. á fjálda e.d. dæki stjörnu. brot. B. 136-7. Þinn
og þv. g. hest: heldit fram B. 129. Þetur þv. þv.
tælu þetta og stjörnu. brot og þv þv. þv. fram
brot. svara. B. 137-8.

Sig. Stef tælu vith at meta e.d. á miðru
leit. B. 145.

Sv. Bj. tælu at niðjar röksambin liggi
þv. i málinn, þv. senn. e.d. hafi: brestt frv.
og sé dæki vith at gæga fram heir e.d. B. 155-b.

M. Þv. tælu þat dæki þv. þv. stjörnu.
þv. vith. þv. g. þv. t. l. e.d. B. 157.

Þv. g. tælu þat euga ást. þv. frv. hafi.
þv. þv. brot. : e.d. B. 158.

Fr. var samg. óbrestt vit eina umm. e.d.

B. 168. - Sig. Egg. heit þv. fram at till. umm
g þv. : samain. þ. t. l. e.d. vith stjörnu. brot. B. 163
B. Þ. tælu þetta dæki vith. B. 164 og var vith. þv. samg. af d.
vith þv. þv. B. 165.

Blönd. 1920

Stj. lagt: fram frv. t. l. um birt. á l. 28. 1915
um born. t. alp. A. 96-7. Frv. til þess
at samræma birt. við stj. skv. og hefva hvorki
þæt né birt. við þæt fyrðringu bei sératablattu

Samf. var: samein. þ. t. l. svohlj: Alp.
á lýðan at skora á landstj. at leggja fyrir næsta
veglu. Alp. frv. t. l., er hef-: sér fölerit rekilaga
endurskötun alp. birt. og bjóð dæmstj. þessar:
landstj. A. 289.

Élski at græta á umm. B. 473-6. Till. samf.
með 22 atkv. gegn 15.

1.
Kosul. 1921

B. J. f. U. hefur frá fyr. t. l. um birt. á l. um
korn. t. Alp. n. 28. 3. nóv. 1915. A. 800-1. - 1/3 fyr.
er eigin áker, sem máli skipta hefur.

Samu er um fyr. B. J. f. U. frá birt. á l. 47. 1914 (At-
kasta greiðsla þjónstaddra manna við alp. korn.) A. 7945.

Það: fyr. umt. útrædd og eigin efni um. C. 617-18.

Jón Baldvínsson hefur frá fyr. t. l. um birt. á l.
n. 11. 18. maí 1920 um þen. þorning: Þvík.

1. gr. sveitkj.: 1. gr. l. ort: t. seo: Alp. Þvík skulu
vera 7. þegar þorning hefur best við 3 þen., skal
n. d. Alp. skipt 31 þen. - A. 531.

3 greinargerð A. 531-2 og framsgreidd B. 16871
er læst um eigin áker á föls - og björðenda-
þjóða, seo og að stj. hef: ekki læst þen
þingit eiddarbotun björðenda skipunar sín
og t. l. hef: stj. t. - Fyr. felt frá 2. um.
C. 171.

Skjal 1922

Þórunn Gunnarson hefur frá því f. l. um skipting
Gleisavatturssýsla: 2 kjördæmi. A. 182.

Hökin þann, at sýslumenn sé fjárlagslega skift:
tvö sýslanefndir, en slíkum sýslumenn sé skift: kjör-
dæmi öllum nema Gleisavatturss. og Gullbr.- og Kjós.
Vegna fjárlagsskiptinganna er verta áhuga málin
einmitt allt önnur áta ölika í hvorum hlutanum.
Gleisv. vill vera einn um rissa mál. Skiptingun
getur ekki haft áhrif á endurskostun kjördæma-
skiptinganna. A. 182-3.

Fró. var at því til samþ. áb. B. 669-81.

Þórunn Gunnarson bjó at: því gefur at hann hefur verið
þannig langt með athugasemur á kjördæmaskiptingun
en hefur við hana, vegna þess at þann. vilður hafa
þetta þing sem stýrt. Taldi ríttast at byggja
á stj. fró. frá 1907. B. 672-3.

Guðjón Guðh. þótt er best: gegn ríttast: og skyn-
semi at skipta kjördæmum einngöngu eftir höfta-
tölum. Þótt væri líka gersamlega óframkvæmanlegt.
B. 679.

Þetta er þess vegna þannig frá því f. l. um hvern.
þann. f. hefur þjórðun þess at og skiptingun Gull-